

doi.org/10.34765/sp.0320.a05

METODY FINANSOWANIA KONIUNKTURY GOSPODARCZEJ W NIEMCZECH. POLITYKA PIENIĘŻNO- -WALUTOWA BANKU RZESZY W LATACH 1929–1939 (CZĘŚĆ II)

Streszczenie

W artykule przeanalizowano politykę pieniężno-walutową Banku Rzeszy w latach 1929–1939 ze zwróceniem szczególnej uwagi na jego podwójną rolę w tym okresie: jako źródło pieniądza, z którego finansowano potrzeby skarbu oraz najskuteczniejszy czynnik oddziaływania na rynek pieniężny i skarbowy. Głównym zadaniem polityki pieniężnej i walutowej Banku Rzeszy było przywrócenie zaufania do marki niemieckiej (Reichsmark, RM) i utrzymanie jej kursu na poziomie parytetu. Chodziło przede wszystkim o zaufanie zagranicznych sfer finansowych, bowiem krajowe nie odgrywały żadnej roli na skutek dewastacji kapitalizacyjnej dokonanej przez hiperinflację. Plan Dewesa stworzył możliwości napływu zagranicznych kapitałów, które dostarczały dewiz będących prawnym zabezpieczeniem emisji not Banku Rzeszy. W dniu 15.06.1939 r. kanclerz Rzeszy podpisał nową ustawę o niemieckim Banku Rzeszy. Akt ten był wyrazem zmian, jakie nastąpiły w ostatnich latach w Niemczech w poglądach na rolę banku centralnego.

Zbigniew Klimiuk

Słowa kluczowe: Niemcy, Bank Rzeszy, polityka pieniężna, wierzyciele zagraniczni, koniunktura gospodarcza.

Kody JEL: E52, E58, F31, F32, N14